

rozumi hišće mały džěl trochu serbski; štóž je niže 20 lět, z wjetša serbski ani wjacj njerozumi; po tajkim je tam z najmjeńša hišće 75—100 serbskich ludži.

XXVII. Wosada Małksa (Mulchwitz) a filiala
Husoka (Weissagk).

Do Małksy zašulowany je mały a wjeliki Boroj, do Husokeje pak zafarowany Gózd (Gozda). Kemše su jenu njedzělu w tej a druhu njedzělu w druhej cyrkwi.

Małksanscy fararjo běchu wot zašeho lětstotka: 1) Khrystof Gabriel Fabricius; 2) Rohda; 3) Jaenicke; 4) Unwürd; 5) Bětkař 1864; 6) Köchel wot 1865.

Serbske słowa při Božich službach su w Małksy hižo před 40 lětami do cyła doklinčale,*) w Husokej pak ze smjerću k. fararja Bětkarja (Böttcher) w l. 1865. Bětkař, rodzeny Serb, w Husokej hač do l. 1860 hišće trójcy wob lěto na póstnych njedzělach popołdnju serbski přédowaše a hewak hač do l. 1865 při kemšach ewangelije a epistole tež serbski čitaše. Nimo toho hišće běše kóžde lěto něšto króc serbska spowědz. W Husočanskej šuli je serbska wučba hižo w l. 1827 z wučerjom Konrady-om, kiž běše po rjemjesle murjeř, do cyła přestała. Nětčišej wučerjej w Małksy a Husokej staj Serbaj, rodzenaj přěniši z pruskeje Hornjeje, posledniši z Delnjeje Łužicy.

W Małksy rozumja hišće pječo stari ludžo serbscy, džěci žanoho słowčka, tola stej na knježim dworje dvě podružnej serbskej swójbje, w kotrymajž so serbscy rěči; po tajkim je tam wšo do hromady hišće na 12 Serbow. Po swědčenju nětčišeho fararja so w Małksy wot 20 lět wjacj serbski njerěči. Hdyž tež je tu serbska rěč skoro wuzemrěła, dha je so tola serbska drasta hišće z wjetša zdžeržala, a to nic jeno w Małksy, ale we wšěch přěněmčenych wsach pod Baršćom wot Glinska a Krjow hač do Žimorojc; přede wšěm noša so tam žónske hišće z wjetša w charakteristiskich serbskich kapičkach, tak mjenowanych karnetach, kotrež pak su trochu rozdžělne wot Rogowskich a Liškowskich. Tež stari mužowje khodža tam hišće po serbskim wašnjju w dołhich módrych kabatach. Na přazy so wězo jeno němski spěwa, spěwanje póstnych kěrlušow na wsy pak je z wotemrěćom Serbowstwa cyle zašlo.

*) Andree, str. 176 podawa lěto 1825. Tehdy zastachu porjadne serbske přédowanje.